

SLOVENSKI NAROD.

Shaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po nj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za ostanila se plačuje od peterstopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knaifovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Škodljivci Ljubljane.

Čim so bile razpisane volitve za državni zbor, je klerikalce naenkrat prešinila velika in goreča ljubezen do Ljubljane. Poprej je niso nikdar marali. Ljubljana je bila vedno klerikalcem nasprotna in kadar so v njej pokusili svojo srečo, vselej so pogoreli. To so ji vračali klerikalci z najiskrenejšim sovraštvom posebno še zategadelj, ker izhaja iz Ljubljane laična prosveta, ki razganja temo po vsi Sloveniji, ker je Ljubljana središče slovenske svobodomiselnosti in sree vsega slovenskega napredka.

Sovrašstvo klerikalcev do Ljubljane je tako veliko, da so skušali ljubljanskemu mestu in njegovim prebivalcem škodovati, kadar so le mogli in kolikor so le mogli. Največji škodljivci Ljubljane so klerikalci.

V nesreči spozna človek svoje prijatelje in svoje sovražnike. Tudi Ljubljana jih je spoznala.

Za časa potresa, ko je bila Ljubljana v največji nesreči, takrat se je pokazala lakomnost in požrešnost klerikalcev v najsijsajnejši luči. Za ubožno ljubljansko prebivalstvo se je po naročilu dunajske vlade nabiralo po celi državi in nabiralo se je tudi po cerkvah. Nabrani denar se je poslal večinoma deželni vladi, potem mestnemu magistratu in pa ljubljanskemu škofijskemu ordinarijatu.

Kar sta dobila deželna vlada in mestni magistrat, to se je vse do zadnjega vinarja razdelilo med ubožno po potresu prizadeteto prebivalstvo.

A kaj se je zgodilo z denarjem, ki je bil poslan škofijskemu ordinarijatu? Ta denar je bil nabran za prebivalstvo ljubljansko, za tiste ljudi, ki so bili po potresu prizadeti, za siromake, ki so prišli ob zaslužke, za delavce in male obrtnike. A nikdar niso ti ljudje videli nobenega

vinarja. Po cerkvah se je nabralo na tisoče in tisoče kron za te ljudi, a vsi ti iz dobrega srca in v dober namen darovani tisočaki so izginili brez sledu v farški bisagi.

Pa klerikalci se niso zadovoljili s tem, daso oropali ljubljansko prebivalstvo zatiste ogromne vsote, ki so bile nabrane v cerkvah. Skušali so na vse načine odjesti Ljubljani kar mogoče največ za potresna posojila dovoljenega denarja. Neprehoma so letali klerikalni poslanci nad takratnega deželnega predsednika barona Heina in ga obdelavali, češ, saj, Ljubljana ne potrebuje toliko posojila, naj raje da posojila kmetiskim posestnikom. Iz same hudobije, da bi Ljubljano, kolikor največ mogoče prikrajšali, so varali barona Heina na vse načine, samo da je dajal podpore in posojila tudi na kmete. Nič ne rečemo zaradi podpor in posojil, ki so jih dobili potrebni kmetje. Toda dobili so podpore in posojila tudi ljudje, ki niso imeli niti vinarja škode, ljudje ki so denar kar naravnost nesli v hranilnico ali pa ga zapili in zabili. In vse to so klerikalci storili iz samega sovrašstva do Ljubljane, samo da bi Ljubljano oškodovali.

In ravno tako grdo so delali tudi pozneje, ko se je šlo za odpis potresnega posojila. Ljubljanski poslanec dr. Tavčar je letal na Dunaju od Poncija do Pilata in pritiskal in prosil, rotil in moledeval na mero-dajnih mestih zaradi tega odpisa. Klerikalci pa so hoteli intrigirati proti temu prizadevanju in delali naklepe, kako bi odpis onemogočili, dabi potem mogli črniti in obrekovati dr. Tavčarja.

Najprej so vložili v državnem zboru predlog glede potresnega posojila, o katerem so natančno vedeli, da ga vlada na noben način noče sprejeti. Sprožili so

ta predlog nalašč za to, da bi otežkočili dr. Tavčarju njegovo prizadevanje in da bi se ne doseglo za Ljubljano ničesar.

In s tako hudobijo so intrigirali tudi potem, ko je bilo že odločeno, da se bodo odpisi od potresnega posojila dovoljevali od slučaja do slučaja po razmerah posameznih prošnikov. Klerikalci so vedno lazili okrog merodajnih oseb in jih ščuvali zoper Ljubljano, češ, naj se raje več odpíše kmetiskim posestnikom, kakor pa ljubljanskim, ker je Ljubljana bogata in bo lahko prenesla plačilo potresnega posojila.

A nikar misliti, da so klerikalci tako sovražno postopali samo ob času potresa in borbe za potresno posojilo. Kadar so mogli, so škodovali Ljubljani.

Svoj čas so po vsej deželi snovali konsumna društva in tudi v Ljubljani. Hoteli so z njimi oškodovati trgovce in gostilničarje in jih tudi mnogo uničili, hoteli so pa z njimi tudi uničiti veliko trgovino v Ljubljani, od katere dobivajo mali trgovci na deželi blago.

Ni dolgo tega, kar je imela Ljubljana za konsumni kmetovalci vojno zaradi mleka. Takrat so se klerikalci na vse načine pehali, da bi Ljubljani podražili mleko in dasi bi bilo to podraženje v prvi vrsti zadelo ubožne sloje prebivalstva, so se klerikalci na vso moč pehali za podraženje.

Takih in enakih slučajev se da navesti še vse polno in vsak pričča, da so klerikalci najhujšobnejši škodljivci Ljubljane.

Poljaki v bodočem parlamentu.

L v o v, 2. maja. V Samboru je imel minister grof Dzieduszycki kandidati govori, v katerem je rekel: „Poljska demokracija se mora v bodočem parlamentu zavzemati za na-

rodno stvar s požrtvovalno ljubeznijo, a tudi z zmernostjo. To pa je mogoče z uspehom doseči le tedaj, ako tvorijo vsi poljski poslanci solidarno eden klub. Glavna naloga Poljakov v bodočem parlamentu pa bo potegovanje za moč skupne monarhije, s čimer bo tudi najboljše ustrezno poljskim narodnim interesom, ki so vedno dobili zaščito v avstrijski monarhiji. Glede nagodbe z Ogrsko bo poljski klub posredoval. Z ozirom na razmerje med Poljaki in Malorusi je rekel, da Poljaki ne mislijo motiti kulturnega razvoja Malorusov, toda nasprotno pa tudi ne bodo dopuščali, da bi Malorusi motili njihov razvoj. — Ministrova kandidatura je bila končno soglasno sprejeta.

Ogrsko-hrvatski državni zbor.

Budimpešta, 2. maja. Hrvatski poslanci so imeli včeraj konferenco, pri kateri je predsednik dr. Medaković poročal, kako uspehe so imela pogajanja z ogrsko vlado zaradi hrvatskih zahtev. Razvila se je daljša debata, v kateri je govoril tudi hrvatski minister pl. Josipovich, ki je v daljšem govoru obrzložil svoje stališče napram hrvatski koaliciji. Odločno se je zavaroval proti očitani, da bi deloval kot minister proti koaliciji. Zaveda se temveč svoje dolžnosti napram večini, ker njegovo stališče temelji le na zaupanju večine. Ministrova izjava se je vzela z zadovoljstvom na znanje.

V včerajšnji seji justičnega odseka se je razpravljalo o ureditvi državne meje na zapadu. Poročevalec je dokazoval, da se je več pokrajin sčasoma samovoljno priklonilo Avstriji. Ministru notranjih del se je naročilo, naj stvar prouči ter v enem letu poroča.

Minister Aehrenthal v Berlinu.

Berlin, 2. maja. Minister baron Aehrenthal je bil skoraj

celo uro pri cesarju Viljemu v avdijenci. K slavnostnemu obedu je bil tudi povabljen italijanski poslanik. Da ima Aehrenthalov obisk velik političen pomen, dokazuje tudi to, da je prispel iz Londona nemški poslanik v Berlin. — Z državnim kancelarjem knezom Bülowom je imel baron Aehrenthal dve dolgi konferenci, a še nista vsega dognala, tako da ostane Aehrenthal še jutri in v soboto v Berlinu. Iz dobro poučenega vira se poroča, da sta Bülow in Aehrenthal obravnavala ves kompleks vprašanj, ki se tičejo trozveze. Jutri bode ta razpravljala o mirovni konferenci v Haagu.

Političijozni časopisi pišejo povodom Aehrenthalovega obiska navdušeno za avstro-ogrsko prijateljstvo, češ, da je ta zveza temelj za zunanjo politiko, ter tudi ostane v nedogledno (?) bodočnost. Dokler ima Nemčija tako zanesljivega in požrtvovalnega zaveznika ob Donavi, ni se ji treba bati nobenega sovražnika.

Novo ministrstvo v Črni gori.

Cetinje, 2. maja. Izgredi v Nikšiću in Podgorici so prisilili kneza, da je sprejel demisijo Radulovičevega ministrstva. Prišel se je boj med predsednikom skupščine Petrovičem in manjšino skupščine, ker je Petrovič obelodanil v „Nar. Misli“ neko pesem proti manjšini. Posledica je bila, da je razjarjena množica razrušila dotično tiskarno v Nikšiću. Iz užaljene manjšine je kmalu narasla večina, in ker Petrovič ni hotel odstopiti, odstopiti je moral Radulovičovo ministrstvo. Novo ministrstvo je sestavil predsednik vrhovnega sodišča dr. Tomanović, rodom iz avstrijske Boke. S predsedstvom je prevzel tudi justično ministrstvo in ministrstvo zunanjih del. Finančno ministrstvo je prevzel Dušan Vukotić, notranje in vojno ministrstvo pa brigadir Mitar Martinović, najspodobnejši general črnogorske armade.

LISTEK.

Dostojevski in Razkolnikov.

(Dalje.)

Dnevnik Dostojevskega nam je ehanil izbruhe šovinističnega navdušenja, ki je navdalo nekdanjega prisiljenca in avtorja „Spominov iz mrtve hiše“ ob začetku turško-ruske vojne.

Pri nas Slovencih in dandanašnji uploh se je udomačila razlaga panslavizma, ki ga določuje v plemenitem iz vseh želja in stremeljenj dostojnem mislu. V tej definiciji je panslavizem vreden odobravanja in sprejemljiv; zedinjenje Slovanov pod eno kulturo in pod hegemonijo enega jezika, ki bi sčasoma mirno in z edino silo svoje razvitosti in svojega bogastva absorbiral ostale, če bi jim bila dotlej zanjena prostost v razvoju in prostost v pojemanju, je tako vreden ideal, da nam mora biti skoro žal, da je bržkone le ideal. Toda krogi ruskih panslavistov so bili gnezda najhujšega nazadnjaštva, ki je mali koval absolutizem in v nizkem feli-

šizmu, ki ga je uganjalo z vsemi stebri stoletne carske strahovlade, hotelo zabraniti pot v Rusijo vsemu, kar je bilo naprednega, svobodomiselnega, ali kakor so radi zaznamovali, vse, kar so hoteli ožigosati kot nevarno — „evropskega“. Z eno besedo, zastopniki ruskega panslavizma so tako puhli v svojem slavofilstvu, da so mogli brez nevarnosti služiti prestolu kot vladna stranka, od katere se ni bilo bati, da omaja obstoječi red stvari. Njih edino dobro je bilo stremljenje za osamosvojo domačo produkcije napram inozemskemu tek-movanju.

Ob odkritju Puškinovega spomenika v Moskvi je imel Dostojevski nagovor, ki je očaral tudi njega samega nemara bolj, nego je zaslužil.

„Ivan Sergejevič Aksakov, prvak slavofilov, beleži ponižni Fedor Mihajlovič v svojem dnevniku, je izjavil, da je ta govor dogodek. Ko sem stopil z odra, so mi prišli kakor slavofili, tako tudi zapadniki čestitat in stiskati roke, češ, da je bil moj govor genialen. Mnogo so poudarjali besedo genialen. Bojim se. Ali niso rekli tega le v svojem navdušenju. Ali se jim bo trajno dozdeval genialen?“

In zares, govor Fedorja Mihajloviča ni bil genialen. Nedvomno je Puškin velik ruski pesnik, recimo, prvi ruski pesnik, in eden izmed prvih pesnikov svetovne literature, toda kdor pravi z Dostojevskim, da se edini Puškin izmed vseh pesnikov na svetu pogloblja v dušo vseh narodov, ta je prenavdušen narodnjak.

Vseslovanska slava Dostojevskega je vstala in cvetela, njegov talent je pa čimdalje bolj kopnel pod napadki božjasti. Večkrat se je pripetilo, da je navdušeno, vznemeno, polzamaknjeno govoril o kaki stvari; sredi besede pa je mahoma odprl usta, kakor bi hlastnil za zrakom, iztrgal se mu je nečloveški glas in brez zavesti je te-lebnil sredi sobe na pod.

Zadnja leta njegovega življenja so se proti večeru lotevala Dostojev-skega takozvana mistična groza, kakor jo je nazval on sam. Bila je nekak nedoločen strah, nedoločen in vendar neovrgljiv, rogajoč se vsem razlogom uma in naraščajoč od trenutka do trenutka. Božjastne krize so mu bile še najsilnejši trenotki življenja. V takih hipih ga je navdajala nepopisna blaženost in harmonija, tako da je bilo „par trenotkov te sreče

vrednih desetih let ali pa celo celega življenja.“

Zanimive so besede Dostojevskega, ki jih je zapisala sloveča matematika Sonja Kovalevska v svojih „Otroških spominih.“

„Vi zdravi ljudje, si ne morete predstavljati blaženosti, ki jo čutimo božjastni hipec pred napadkom. Mohamed v svojem koranu trdi, da je videl raj, da je celo bival v njem. Bedasti modrijani trde, da je lažnjivec. Ne, gospoda. Mohamed ni lažnjivec! Gotovo je videl raj v napadku božjasti, kajti trla ga je, kakor tare mene. Ne vem sicer, če traja to blaženo stanje hipec, minute, ure ali mesece, ali vem, verjemite mi na besedo, da ga ne bi dal za vse zemeljske radosti.“

Dostojevski je bil torej ekstatik, zamaknjeneč.

In mogoče je bil ravno v tem zelo Rus, zelo Slovan, ker ima baš naša pasma neko tiho, strastno nagnenje do mistične zatopljenosti, do epidemičnega pietizma in žejo po tisti nasladi trpljenja, ki liže lastne krvaveče rane in jih trga narazen, da prav gotovo nikdar ne usahne njihov bolni sok.

Ali nismo zato tako radi sprejeli krščanstva?

Katero pleme razen nas bi hodilo v tujino prosit za bogove in za kralje? Gotovo le tisto, ki bi bolj od nas čutilo, da je domači bog premalo teman, premalo neizprosno in prebližnji in da je domači knez preveč oče in premalo bog!

Zamaknjenež Dostojevskega dopušča glede njegovih del zelo dalekosežne zaključke. V prvi vrsti svari bralca „Zločina in kazni“ i. dr., naj ne gleda v romanu logičnega razpletka glede snovi, temveč razpletke, kakršne se pripeti z danimi bolnimi dušami po dani bolni logiki pisatelja.

Dostojevski je mojster, dasi ni umetnik. Mojster je in vreden zavdanja. A ne za to, kar je privlekel iz globin človeške duše, temveč zaradi globin, do katerih je posegel. On nam je pokazal v svojih blodnjah pravo vrednost resnice, zaglabljenja in opazovanja za umetnika. Namreč opazovanja v velikem, zakaj malenkosten detajlist Dostojevski pri vsej svoji dolgovernosti ni. In to analizo duše je zajel iz opazovanja samega sebe; ko je poznal sebe, mu je bilo treba le še iskati razlike med seboj in med drugimi.

(Dalje prih.)

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 2. maja. Med vojnimi ministrom in predsednikom dume se je dosegla popolna sprava, a vojaška stranka še vedno zahteva, naj Golovin odstopi zaradi znanih napadov na armado v dumi. Armenški poslanec Šurabov, ki je zakrivil te napade, je dobil več pozivov na dvboj.

Varšava, 2. maja. Na progi Zarizyn-Lihaja blizu postaje Valkovo je v vozu napadlo več oboroženih mož železniškega blagajnika, ki so ga umorili ter mu vzeli 60.000 rubljev.

Petrograd, 2. maja. V viborskem predmestju so se spuntali politični kaznenici. Razbili so okna in vrata. Prihiteli so vojaki ter streljali. Dva kaznenca sta mrtva, več pa ranjenih.

Zaupnikom narodno-napredne stranke po deželi!

Po novem volilnem zakonu ima vsaka stranka, ki je postavila svojega kandidata pri državnozbornih volitvah, pravico, da imenuje v vsaki občini, kjer se vrše volitve, svoje zaupnike, da prisostvujejo volilnemu aktu in pazijo na to, da vrši volilna komisija svojo dolžnost strogo in nepristransko po zakonitih predpisih. Te zaupnike mora naznaniti politični oblasti vodstvo vsake posamezne stranke.

Ker je že skrajni čas, da se ti zaupniki sporoče politični oblasti, pozivljamo nujno naše somišljenike, oziroma krajne volilne odbore narodno-napredne stranke, naj strankinemu vodstvu nemudoma naznanijo za vsako občino, ki je volišče, imena dveh zaupnikov, ki bosta prisostvovala volilnemu aktu v dotični občini kot narodno-napredna poverjenika! Vsa pisma, tičoča se zaupnikov, je treba poslati na pisarno dr. Trillerja in dr. Novaka v Ljubljani.

Pozivljamo somišljenike vnovič, naj se pobrigajo za to, da se strankinemu vodstvu pravočasno naznanijo zaupniki v vsaki občini, zlasti pa v takih, ki jih imajo nasprotniki v svojih rokah. Naši zaupniki pri volitvah v takšnih občinah so neprecenljive vrednosti, ker lahko kontrolirajo delovanje volilne komisije.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. maja.

— **Ubogi Povše!** To se mora priznati, fino politiko vodi škofov „Slovenec“. On ne žre samo naših ljudi, temveč pohrusta tu pa tam tudi kakega odličnega katoliškega prvaka. Že dolgo časa je znano, da Šusteršič in Krek Povšeta ne marata, ker je

bil dosedaj edini klerikalni poslanec, kateri ne pozna Šusteršičeve surovosti in ne Krekovih polnorih in polanarhističnih klobasarij. Radi Povšeta je imela klerikalna stranka nekaj vpliva v ministrstvih, kjer Šusteršičeve puhloglave ošabnosti ne gutirajo. Zatorej Šusteršič in Krek Povšeta iz srca sovražita. Njegovo zapuščino v deželni odbor sta še pri živem Povšetovem telesu prisodila dr. Muhici alias Peganu; živo telo pa sta oddala „Slovenec“, da je tu in tam na razen naboda, ter peče nad žerjavico farovške hudobnosti. Nekaj takega se je pripetilo včeraj. Povše je imel shod na Vačah pri Litiji. In sedaj čujmo, kako „Slovenec“ o tem shodu poroča! „Župan gospod Anton Mrva je kot predsednik otvoril shod, na katerem je z nepričakovano bistroumnostjo govoril naš vrli kandidat g. Fran Povše.“ Ta le „nepričakovana“ bistroumnost je izvrstna, in oče Povše si je gotovo ne bo vtaknil za svoje ogledalo. Prav kakor bi pisali: smo sicer vedeli, da je neumen naš volilni kandidat, ali sedaj smo se pa prepričali, da je malo manj neumen, kakor smo mislili! Prav dobro! Priznati se mora, žrjavica farovške hudobnosti že in peče! Ali pride še bolje! Poročilo o krškem shodu, katero je brezdvomno spisano v redakciji „Slovenca“ se konča s to-le majčko solzo: „Z velikansko (in prej kot ne tudi nepričakovano) navdušenostjo smo pozdravili g. Frana Povšeta kot svojega prihodnjega državnega poslanca, ki se hoče na svoja stara leta žrtvovati za svoje ožje rojake!“ Tudi ta „stara leta“ niso napačna. Diši po političnem penziju! Vse to mora s sladkim obrazom požirati g. Fran Povše, ki je vendar skozi in skozi katoliški kandidat. Gotovo bolj katoliški, nego je dr. Hočevar iz Krškega. Ali tega „katoliškega doktorčka“ z njegovimi plitvimi govorčki kuje „Slovenec“ v zvezde, dočim mora Povše prenašati „nepričakovano“ bistroumnost! In to v dobi, ko se kandidat, o katerem se govori, da je svoj čas kradel, po „Slovenec“, Šusteršič in Krek do nebes povzdiguje! V istini, čudne so steze klerikalne politike!

— **Volilni shod** priredel narodno-napredni volilci v Krakovem in Trnovem v nedeljo, dne 5. maja ob poluštirih popoldne v gosilni gosp. Antona Steinerja na Opekarški cesti št. 25. Na tem shodu se predstavi volilem narodno-napredni kandidat gosp. župan Ivan Hribar. Pristop na shod imajo le vabljeni volilci. Volitci, somišljeniki, pridite na shod v polnem številu, da pokazete svojo zavezanost in svoje krepko napredno mišljenje. Nedeljski volilni shod naj bo sijajna manifestacija krakovsko-trnovskih volilcev za narodna in napredna načela!

— **Klerikalni agitatorji** se zlasti trudijo, kakor smo že omenili, da bi pridobili za-se paznike pri dežel-

nem sodišču in bahajo se okrog, da imajo že najmanj 20 paznikov na svoji strani in da jih bodo še več pridobili, zlasti ker jim pošiljajo šest „Slovenec“ brezplačno. Kakor smo informirani, je vse to skupaj zgolj prazna baharija. Pazniki, razumni moške kakor so, vedo dobro presoditi, kateri izmed ljubljanskih kandidatov je najbolj sposoben z uspehom zastopati v državnem zboru koristi svojih volilcev, in bodo oddali pri volitvi svoj glas tistemu, ki so ga spoznali za najboljšega. O tem so pa lahko možakarji, ki se pehajo noč in dan, da bi koga vjeli v svoje zanjke za Kregarja, prepričani, da pazniških glasov ne bo dobil Kregar, ampak narodnonapredni kandidat, ki združuje v sebi vse lastnosti in sposobnosti, ki so potrebne poslancu, ako hoče pošteno in uspešno zastopati svoje volilce. Klerikalci pa naj le še naprej brezplačno pošiljajo paznikom „Slovenca“, saj je ta list najboljša agitacijsko sredstvo proti Kregarju!

— **H kandidaturi v krškem, mokronoškem in kostanjevskem okraju.** Ker se „Slovenec“ zaganja v novonastopivšega protikandidata za te okraje in ker vpletava v to zvezo tudi osebe, ki se v to kandidaturu nič ne vmešavajo, blagovoli slavno uredništvo opozoriti glavnega kandidata gospoda dr. Hočevarja na njegove obljube in pismene izjave napram „Narodno-napredni stranki“ in še posebej „Slov. Narodu“. Ako „Slovenec“ ne bo miroval, kakor zagotovljeno, posvetimo njegovemu kandidatu g. dr. Hočevarju take članke, da bo od jeze in sramote kri bruhal in da mu še pred časom pretrgamo tisto nitko življenja, na kateri komaj visi.

— **Kako je naš Nace navdušen za metlo.** Gotovo ga poznate vsi — našega gibčnega Naceta, kateremu ni noben plot prenizek, noben jarek preširok — seveda le ob času volitev. Ta naš Nace ima veliko skrb za duševni, pa tudi za telesni blagor svojih soljudi. Iznasel je tudi nekaj zdravil, katere daje posebno rad Marijinim devicam. Toda, kdo bi mislil, da bodo ravno ta zdravila pripomogla, da bo svet lahko občudova našega Naceta v njegovi veliki navdušenosti za pometaća — kandidata. Naš Nace se je namreč že v Veliki noči tako zelo navdušil za žezlo našega kandidata, da ga je razburil že samo pogled na „metlo.“ Bilo je na veliko soboto. Staremu očaku je zbolela hčerka, ki je imela preveliko srečo biti devica Marijina. In napotil se je skrbni oče k našemu Nacetu, ki naj mu da zdravila. In tako trka in trka ubogi oče na vrata — toda odgovora ni. In ko natihome, boječe odpre vrata, prikaže se mu krasen prizor... Velika noč! Vstajenje! Tam ob postelji sloni simbol našega kandidata — metla. Poleg tega simbola pa naš Nace, ki ravno daje pi-ruhe pometaću, ki je pa bil slučajno

ženskega spola. In stari očakar je zaprl vrata, glava se mu je vklonila in začel je premišljevat vstajenje...

— **Shod v Dobju pri Planini.** Dne 28. m. m. je imel kandidat svobodnih kmetov Vinco Žurman v Dobju volilni shod. Zbralo se je nad 200 samih volilcev. Župnik je poslal tudi organista in vse kikle iz farovža, tako da je moral sam polodne zvoniti. Bilo je kakih 10 moških kričarjev, ki so se pa postavili čisto blizu vrat, če bi bilo treba bežati. Kandidat Žurman je v krepkih in poljudnih besedah razvijal svoj program, ki so ga navzoči z odobravanjem sprejeli. Dr. Kušec je bilal nepoštenosti Koroščeve „Kmetске zveze“ in pozivljaval navzoče na tesno združitev brez črnih prive-skov. Nadučitelj Pulko je omenjal strahove, ki se prikažejo vsakikrat ob volitvah, kakor: da vera peša, da bodo prišle k nam francoske razmere, da bodo pometali križe iz šol. K temu je pripomnil, da križ naj le ostane v šoli in da bo sam kupil še dvajset križev v šolo, ko bi le bili otroci zato bolj pridni, da je treba zraven križa še poštenega, odkritega srca, ker še ni tisti zmeraj največji poštenjak, ki ima v hiši največji križ. Župnikovi razgrajaci so ves čas posegali s svojim jezikom vmes, ali ko se jim je tako na rep stopilo, so pa začeli kričati vsevprek. Ko bi ne bila tako silna gneča, bi se bilo tem ljudem slabo godilo. Neki Kramar brez posestva in premoženja in župnikov prvi ovađuh je vpil, da so to verske reči, ki ne spadajo na volilni shod. Naj rajše župniku pove, da ne spadajo na prižnico besede troli, falot, generalfalot ter politično in osebno hujskanje. Pred grozečimi pestmi so pa vendar umolknil. Za Žurmana se je obnesel ta shod prav imenitno. — Sedaj pa sklicuje Vurkelc komisije znanih največjih rabukačev zaradi nadučiteljevih besed in vintajo, predejo, sučejo, varijo in zvijajo, da je kaj. Če še župnik ni dovolj ljudi v nevoljo in nesrečo spravil, naj le brodi. Pa tisti zapuščinski denar, po katerem je segel s tako verno in neopravičen, bo veliko premalo. Torej na svidenje!

— **Prižnica in spovednica v službi politike.** Pred sedanjimi državnozbornimi volitvami prižnica in spovednica prav izborni funkcijonirata v volilne namene. Pridi v katero cerkev hočeš poslušat božjo besedo, nikjer je ne boš slišal: povsod samo hujskanje zoper politične nasprotnike, katere ti božji namestniki z blatom obrekovanja in laži obmetavajo. Kdor ne kandidira na klerikalni podlagi, je brezverec — v tem oziru glej zadnji uvodnik „Domoljubov“! — je človek, katerega je treba uničiti moralno in materialno, ker je privrženec sata-nah. Še hujše se dela po spovednicah. Tu dobiš za pokoro, da voliš 14. maja klerikalnega kandidata in če to obljubiš, si odvezan vseh grehov, pa če si imel na vesti še taka hudodel-

stva. Neklerikalnega kandidata opsuje spovednik s hinavcem, lažnikom, podtika mu najnečestnejša dejanja in ga proglasi za ateista, ki bi se moral, ako bi veljala sveta inkvizicijska pravila, primerno trpinčiti in preklecati svoja zlodejstva. — Kljub takim dejstvom pa kriče vendar naši klerikalci, da ne izrabljajo duhovniki vere v politične svrhe! Večje hinavščine si pa ne moremo misliti! Ako se stvar natančno premotri, se pride do zaključka, da je zlorabljenje prižnice in spovednice za volilni namen pravo nasilstvo, ki je uganjajo naši duhovniki nad nevednim ljudstvom. Dokazuje pa tudi, da se mora klerikalna stranka posluževati skrajnih sredstev, da le neko-liko kaže svojo moč in veljavo.

— **Radikalno agitacijsko sredstvo** si je izmislil kaplan Sok v Straži pri Cerkmem na Goriškem. Ta podivjani človek bega ljudi, da jih izbriše iz krstne knjige, če ne bodo volili dr. Gregorčiča, ki je v dr. Šusteršičevi družbi prodal obmejno Slovence. Vidi se, da se je fanatično kaplane skregalo s pametjo!

— **Dr. Lampe in koroški Slovenci.** Znano je, da je lansko leto „Slovenec“, ko je bila borba za volilno reformo najhujša, vehementno napadal vodje koroških Slovencev, pred vsem dr. Brejca. Ti napadi so bili tako podli in nizkotni, da sta bila dr. Brejca in Podgorc prisiljena vložiti tožbo radi razžaljenja časti proti članu „Slovenčevega“ uredništva dr. Lampetu. Lampetu je bila ta tožba seveda silno neprijetna, zato je tudi on s svoje strani vložil protitožbo proti dr. Brejcu in „Mirovemu“ uredniku Ekarju, mence, da bo s tem dr. Brejca in Podgorc prisilil, da se bosta poravnala ali pa tožbo umaknila. Ker se to ni zgodilo in ker je dr. Brejčeva tožba že dozorela do razprave, se je premeteni Lampek odtegnil obravnavi na ta način, da je pravočasno zginit brez sledu iz Ljubljane, kakor to navadno stori, kadar mu prede in ima kako tožbo na vratu. No, končno se je le moral vrniti in se vdati v svojo usodo. Kakor čujemo, pride dr. Lampe v prihodnjem porotniškem zasedanju končno vendarle pred poroto na tožbo dr. Brejca iz Celovca in drugov. Obenem bo pa tudi porotna obravnava v Celovcu proti dr. Brejcu in „Mirovemu“ uredniku Antonu Ekarju na tožbo dr. Lampeta. Kakor smo poizvedeli, se je v zadnjem času vložilo več tožb radi razžaljenja časti proti „Slovenec“. Natančnejših podatkov o teh tožbah še nimamo, a se bomo informirali in o stvari poročali.

— **Na adresu c. kr. železniskega ministra na Dunaju.** Neke posebne razmere glede stanarine železničnih uslužbencev vladajo na Jesenicah, katere moramo mi tudi za-beležiti in c. kr. žel. ministrstvo na nje opozoriti. Na Jesenicah je namreč dvoje vrst železniških uslužbencev, in sicer so tam nastanjeni uslužbenec c. kr. gradbenega vodstva in prometni uslužbenec, to so uslužbenec c. kr. obratnega urada kurilnice in c. kr. odseka za vzdrževanje železnice. Prvi imajo 70 odstotkov dunajske stanarine, drugi pa le 40 odstotkov; na ta način so zadnji uslužbenec oškodovani na leto za celih 30 odstotkov dunajske stanarine napram prvim. Za časa gradbe nove železnice so imeli pač prometni uslužbenec nekako draginsko doklado, katere akoravno je nekoliko zboljšala stanje prometnih uslužbencev, vendar ta draginska doklada s stanarino vred ni bila enaka visoki stanarini uslužbencev gradbenega vodstva, kajti ta draginska doklada se ni povišala prometnim uslužbencem, če so bili pomaknjeni v višji činovni red. Meseca julija p. l. se je pa prometnim uslužbencem odvzela draginska doklada, in od takrat ima teh samo 40 uslužbencev gradbenega vodstva pa še nadalje 70 odstotkov dunajske stanarine. Če omenimo, da imajo uslužbenec gradbenega vodstva poleg visoke stanarine mnogo drugih doklad, je pač krivično, da se prometnim uslužbencem skrajša stanarina, katere bi pač morala za vse železniške uslužbenec v istem kraju in ki so vrhutega istemu c. kr. ministru podrejeni, enaka biti. Upamo,

(Dalje prih.)

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

Benečani so sprejeli svoje bro-dovje z največjimi častmi in so pri-rejali v proslavo zmage pri Lepantu vsakovrstne slavnosti. Le malo mož je bilo v Benetkah, ki se teh slavnosti niso udeležili niti se veselili z ljudstvom. Med njimi je bil vojni minister Zeno. Zmaga pri Lepantu je bila največji triumf njegove organiza-cijske sposobnosti in njegove diplo-matiške spretnosti. Poleg zmagovitih vojskovodij niso Benetke v tistih dneh nikogar tako častile, kakor svojega ministra Zena. Temu pa je dala bitka pri Lepantu povod, da je odstopil in se umaknil na svoje posestvo pri Portogruaru na Furlanskem. Uteme-ljil je svoj korak s tem, da ta bitka, ki se ni mogla izkoristiti, nima nobe-nega pomena za beneško republiko. „Ciper,“ je rekel Zeno, „je za Benetke izgubljen in le prekmalu se pokaže, da so za republiko izgubljene tudi druge kolonije v Levantu.“

Zenovo prorokovanje se je iz-polnilo do pičice. Republika beneška se je sicer po bitki pri Lepantu voj-skovala še dve leti s Turki, a nič preveč odločno in malo srečno, končno pa je morala vendar sprejeti

mir pod pogoji, ki so jih določili Turki. Republika je morala Turkom prepustiti bogati Ciper in jim izročiti tudi albansko mesto Sopoto, edini kraj, ki so ga bili v tej triletni vojni vzeli Turkom. Niti sto let potem je beneška republika po dolgi vojni izgubila tudi drugi veliki otok v grškem morju, Kreto. S tem je prenehala biti kolonijalna sila, s tem je izgubila zadnje vire svojega bogastva in začel se je tisti žalostni proces hiranja in umiranja nekaj tako mogočne re-publike, kateremu je potem Napo-leon I. naredil konec.

Razen vojnega ministra Zena je bil v Benetkah še en mož, ki se zmage pri Lepantu ni veselil, dasi tega seveda ni izdal z nobeno besedo. Ta mož je bil general della Croce. Opustil je bil prvotni svoj namen, spremiti Kržana in Asunto na istrsko obrežje, a pravega vzroka ni povedal nikomur. Pač pa je zahteval, naj po-čakata Asunta in Kržan na otoku Antikytera, da se vrne, ter se sam odpeljal v Benetke. Kržan in Asunta nista vedela, ne kam je šel, ne čemu. „Kličejo ga pač posli,“ sta si rekla, „saj v teh težkih vojnih časih ne more beneški proveditor nikdar ve-deti, kak nepričakovan ukaz dobi in kake nenadne naloge ga čakajo.“ Ve-sela svoje sreče in svoje ljubezni nista

Kržan in Asunta imela ne časa ne volje, si beliti glave z nepotrebnimi skrbmi.

Osem dni po bitki pri Lepantu, prav ko so bile v Benetkah največje slavnosti na čast zmagovalcem, se je pripeljal general della Croce v Be-netke. Veselo vrvenje, ki je vladalo v mestu, ta občna radost, ki je zdru-ževala zdaj tudi največje nasprotnike, ni našla odmeva v njegovem sru-nu, da, obujala je v njem celo otožne misli.

— Kako brezumno in nerazsodno je to ljudstvo, je mislil general della Croce, ko je, motreč narodno slavlje na Markovem trgu, stal ob vnožju kampania sv. Marka. Kaj bo imelo ljudstvo od te zmage, ki se je zdaj tako veselil? Iz zmagovitih mečev so se še vedno skovale najtežje verige za ljudstvo.

Zapustil je Markov trg in je krenil v doževu palačo. Na dvorišču je bilo zbranih polno odličnih nobi-lijev, čakajočih avdijence pri dožu ali pri Zenu. General della Croce je vedel, da bo moral potrpeti precej časa, predno ga bo mogel Zeno sprejeti.

Neprestano ga je vlekle k veli-kim zgodovinskim stopnicam, na ka-terih je bil 216 let poprej obglavljen dož Marino Falieri. Spomnil se je, da

je stal na tistem kamnu že enkrat, tedaj, ko je gojil smeje nade in delal velike načrte, ki so bili zdaj, po zmagi pri Lepantu, vsi uničeni.

— Da, ko bi bili Turki zmagali pri Lepantu, bi bili lahko razvneli ljudstvo proti tiranstvu lakomnih in krutih nobilijev. Premaganim vladar-jem ni težko, vzeti krono z glave in jim iztrgati žezlo iz rok. Zmaga Tur-kov bi bila provzročila revolucijo v Benetkah in bi bila ljudstvo beneško rešila iz njegovega žalostnega položaja. Zdaj je vse izgubljeno. To ljudstvo je pozabilo, da ima na rokah in na nogah težke verige in vriska in se veseli zmage, ki le utrdi moč in oblast njegovih zatiralcev.

Naslonil je roko ob dlan in zrl nepremično na kamen, kakor bi se tam videli sledovi krvi, ki jo je Ma-rino Falieri prelil, ker je hotel ljud-stvo rešiti tiranstva svojih nobilijev. Naenkrat se je zasmeljal in je od-mahnil z roko, kakor bi hotel prepo-diti misli, ki so mu vrele po glavi.

— Zastonj vsak trud in vsak po-skus. Morda vstane čez sto let mož, ki poskusi, kar sem nameraval in pri-pravljjal, kar bi pa bilo danes blazno početje. Jaz pa pojdem čez morje, domov, v to ljubo kranjsko domo-vino in se bom izvežbal v zibanju.

(Dalje prih.)

da e. kr. žel. ministrstvo nakaže prometnim uslužbencem isto stanarino kot uslužbencem gradbenega vodstva, in sicer vsaj od istega časa ko se jim je odvzela draginska doklada, kajti notorično je, da so stanovanja na Jesenicah tako draga, da na nakazano stanarino skoro vsak uslužbenec iz svojega doplačati mora. Omenimo pri tej priliki še, da so uslužbeni gradbenega vodstva Nemoi, prometni uslužbeni pa večinoma domačini, tedaj bo mogoče to krivico lažje tolmačiti.

— **Počtna vest.** Poštni upravitelj v Trbovljah Josip Kunej je postal postar II. razreda.

— **Germanizem v Ljubljani.** Piše nam prijateljica našega lista: Skandalozno, kaj se godi v slovenski Ljubljani! Kako je to, da se obhajajo „šmarnice“ v uršulinski in stolni cerkvi le nemški? Ali je Nemec 90%, ali Slovenec? Človek bi mislil, da prevladujejo Nemci. Uršulinkam se ne čudim, ker je znano, da so sploh vsi samostani pospešitelji germanizma in zatiralci vsake slovenske ideje. Ali v stolni cerkvi?! Čudno! Tam, kjer ima poveljstvo škof Bonaventura, ki je tako navdušen borilec za Sloveustvo (kakor pravi sam), naj bi vendar deloval na to, da bi bilo konec temu škandalu. V slovenski Ljubljani — nemške „šmarnice“! Ako pa uršulinkam, škofu Tonetu in njegovi kompaniji ugaja, da pohajajo le Nemci „šmarnice“, naj nabijejo na cerkvena vrata tablico z napisom: „Vstop dovoljen samo Nemcem!“ S tem bo gotovo ustrezno „inteligentnim“ Nemcem in njih zaveznikom — klerikalcem — ker brezumni liberalci — zvesti Slovenci ostanejo daleč od hišavcev.

— **K koncertom „Glasbene Matice“: Verdijev „Requiem“.** Nadaljevanje razlage: Ko se je napovedal sodni dan s trombami in je zbor zapel mogočno svoj „Tuba mirum“, je hkrati, kot bi se nebo odprlo in se prikazal božji sodnik. Mahoma je prenehal orkester in zbor, le neko tresenje teles je še ostalo. Vse pričakuje s trepetom, kaj bo. To tišino v trepetu značijo pretrgane besede basovega solista „Mors stupedit“ — odmori čakanja in pretrgani motivi v orkestru, ki se v strahu pred Bogom vijo v globočine. Zlaj sledi altov solo na besede „Liber scriptus.“ Ta solo spominja s svojo resno, strogo in veličanstveno karakteristiko na sliko ali kip upodobljene pravičnosti, ki kaže s prstom na veljavni zakonik, češ: potem zakoniku se morate ravnati, po njem bodete sojeni. Značilna je stroga energija v melodiji, v spremeljevanju pa značilen izraz strahu pred knjigo, v kateri so vsa dobra in slaba dela zapisana in po kateri bodo prišli pri poslednji sodbi vsi grhi na dan. „Ožee iskren je srednji stavek sola, a trompete vzdržujejo nasproti petju strogosti glas sodnika. Mogočno je stopnjevanje v orkestru in sologlasu, ko se drugi prednaša „Liber scriptus.“ Recitativno prednašana končna melodija zaključuje solo, dočim zbor seenerijo nadaljuje, ponavlja je besede „Dies irae“, dokler se ne vzpne z vsilovitostjo do dela prvotnega „Dies irae“, v katerem zopet potresljivo slika vso propast pred poslednjo sodbo. Sledi tercet z malim zborom. Alt, tenor in sopran izražajo obliki miloproščanja, misli preplašenega vernika, ki boječe poprašuje, kdo mu bo na sodni dan pomagal. Značilno je prti koncu, da soliste celo orkester zapusti, kar znači, kako osamljen bo človek na sodni dan. Šesti pododdelek „Dies irae“ je zbor in kvartet „Rex tremendae“, mogočna prošnja je to vsoljni ga pred božjim prestolom zbranega ljudstva: Kralj, pred čigar veličanstvom se vse tresne in ki zastoj rešuje one, ki so vredni rešitve, reši, reši me, saj si vir milosti! Zelo značilen je pričetek teh besed: Rasi (ljudstvo) mogočno zavpijejo v višini na besedi rex, slikajoč božjo veličanstvo, a takoj padejo trepetajoč v nižino in v pianissimo, troglasni tenorji pa drhteč ponavljajo iste besede pretrgano in pianissimo, kakor bi ljudstvo pred božjim veličanstvom popadalo na tla, nato pa se dvignilo na kolena in s povzdignjenimi rokami trepetaje prosilo milosti. Besede „Salva me“ (reši me) se v čudovito krasnem stopnjevanju vedno in vedno ponavljajo, najprej od posameznih solistov, nato pa se jim pridruži zbor v mogočnem polnozvočju. kakor bi vsoljni, pred božjim prestolom zbrani svet čedalje gorečnejše prosil božje milosti. Vse velike mase v zboru in orkestru v srce segajoče kličejo: „Reši, reši nas!“

— **K prezidavi južnega kolodvora.** Včeraj in danes se je izvršil politični obhod glede prezidave tukajšnjega južnega kolodvora, ki je projektovan tako, da bo po prezidavi služil za centralni kolodvor. Vsi stroški prezidave proračunjeni so na 2.600.000 K, utegnejo pa vsled nekatere spremembe, ki so se o priliki političnega obhoda nasvetovale in jih

je južna železnica sprejela, znašati precej več. Prezidava, za katero se je ex commissione podelilo stavbno dovoljenje, začne se že letos in mora do konca leta 1910. biti popolnoma dovršena. Po dovršeni prezidavi bode ljubljanski kolodvor eden najmodernejših v naši državi. Kar se poslopja tiče, je pripomniti, da se poleg obširnega vestibula napravijo velike čakalnice in takoj poleg njih obsežni in elegantni restavracijski prostori. Peroni bodo trije in sicer prvi takoj poleg kolodvorskega poslopja, čigar dolžina bode znašala 200 m dva pa med kolesnicami. Vsi peroni dolgi bodo po 300 m, ter dostopni po podzemeljskih hodnikih tako, da obistvino ne bode nič več treba prekoračevati kolesnic. Vse kolodvor razsvetljen bode z električnimi obločnicami.

— **Izžrebani porotniki za II. dobo porotniškega zasedanja,** ki se prične dne 3. junija t. l. so glavni porotniki: Arko Matko, trgovec, Bürger Leopold, trgovec, Buge-nigg Ivan, sodar in posestnik, Camernik Ignacij, kamnosek in posestnik, vsi v Ljubljani, Didič Fr., sedl r in posestnik v Idriji, Dietrich Anton, trgovec in posestnik v Postojni, Garzorollipl. Thurnlack, restavrat in posestnik v Postojni, Globočnik Jernej, izvošček in potnik, Gorše Anton, kantiner in posestnik, oba v Ljubljani, Grad Franjo, posestnik v Zgor. Kašlju, Grilo Jakob, posestnik v Vačah pri Litiji, Grobelnik Ivan, trgovec v Ljubljani, Klemenčič Josip, trgovec v Kamniku, Klinar Josip, gostilničar in posestnik na Jesenicah, Knaflič Franjo, usnjar v Smartnem pri Litiji, Košir Alojzij, posestnik, Krejčič Anton, krznar in posestnik, oba v Ljubljani, Kunstelj, lesni trgovec in posestnik, Mulley Karel, sodni svetnik v pokoju, oba na Vrhniki, Oblak Primož, gostilničar v Smeledniku, Oražem Peter, posestnik v Notranjih Goricah, Osolin Peter, posestnik v St. Vidu pri Brdu, Pikel Greg., trgovec in posestnik v Postojni, Pintbach Josip v Ratečah pri Kranjski gori, Pohlin Ivan, kovač v Kamniku, Premrov Karel, gostilničar v Vel. Ubelsku, Repe Karel, posestnik na Mlinem, Rovšek Martin, fotograf in posestnik, Samassa Makso, tovarnar in posestnik, oba v Ljubljani, Šapla Ivan, hotelir v Šturjah, Šifer Franjo, posestnik v Srednjih Bitnjah, Stare Feliks, graščak na Kolenču, Štrifot Iv., trgovec, Šturm Valentin, veleposestnik v Poljičah, Šubelj Franjo, trgovec v Kamniku, Wisjan Franjo, sedlar v Ljubljani. — Namestniki: Bolte Gašper, izdelovalec sodavice, Caspar Franjo, trgovec s pohištvo, Černe Matevž, izvošček in posestnik, Črnivec Franjo, klavec, gostilničar in posestnik, Komar Ivan, posestnik, Olup Josip, prodajalec obleke, Ranth Viktor, trgovec, Salokar Karel, trgovec in posestnik, Smerke Anton, pek, vsi v Ljubljani.

— **Občna zbra pomočniškega zbora in pomočniške blagajne zadruge gostilničarjev, kavarinarjev itd.** sta se vršila včeraj popoldne v hotelu Ilirija. Zborovanje je otvoril načelnik gosp. Čufar, ki je pristreno pozdravil navzoče, predstavil oblastvenega zastopnika, magistratnega svetnika gosp. Seška ter zastopnika gostilničarske zadruge gg. Križa in Seidla. V nadaljnjem govoru je poudarjal potrebo združenja vseh pomočnikov gostilničarske zadruge. Zapisnik zadruge nesklepnega občnega zbora se je prebral in odobril. Nato so se vršile volitve. Soglasno so bili izvoljeni v pomočniški odbor gg.: Čufar Josip, načelnik; Sedej Jakob, nač. namestnik; Bauer Julij, Debevc Pavel, Bosak Al., Svoboda Viljem; v združeni zbor gg.: Sedej Jakob, Čufar Josip, Debevc Pavel; v razsodiški odbor gg.: Dovečar Karel, Kautzky Ludovik, namestnik; Scharlach Ivan, namestnik; v pomočniško bolniško blagajno gg.: Čufar Josip, Svoboda Viljem, Debevc Pavel, Bauer Julij, Händler Josip, namestnik; Bosak Alojzij, namestnik; v nadzorovalni odbor pomočniške bolniške blagajne gg.: Mihelič Stefan, Sedej Viktor, Winterleitner Leopold, namestnik; Schreiber Leopold, namestnik. Nato je poročal načelnik g. Čufar, da je zadruge gostilničarjev in kavarinarjev sklenila, da se ustanovi delavski red, ki pa še ni izvršen. Govornik je priporočal, naj ga občni zbor sprejme, kadar pride ta točka na dnevni red. Poročilo o računskem zaključku pomočniške bolniške blagajne za čas od 1. junija 1906 do 31. dec. 1906 je podal g. Pintar. To poročilo izkazuje 5486 K 55 h dohodkov in 3258 kron 59 h izdatkov, torej 2227 K 96 h rezervnega fonda konca leta. Izkaz imovine izkazuje aktiv 3307 K 03 h, pasiv pa 1079 K 07. Za preglednike je poročal g. Križ, da so našli vse knjige in račune v najlepšem redu,

zato je predlagal odboru absolutorij, kar se je soglasno sprejelo. Ker se ni nihče več oglašil k besedi, je g. načelnik zaključil zborovanje, zahvalivši se za udeležbo zborovalcem.

— **Prestovalno gasilno in reševalno društvo v Ljubljani** ima v nedeljo običajno Florijanovo mašo. Odhod iz „Mestnega doma“ ob 1/8. zjutraj, po maši v Florijanski cerkvi obhod po mestu z „Društveno godbo“ in skupni zajtrk v meščanski pivarni na Sv. Petra cesti (prej Hafner). Povabljenih je 18 gasilnih društev.

— **Po shodu v St. Janžu.** Piše se nam: Odgovarjam radi mnogih opravkov šele danes na „Slovenčev“ dopis v št. 91. „Shod v St. Janžu.“ V isti št. „Slovenca“ pere dopisnik z mojo osebo govornike S. L. S. Kdor ni bil na tem shodu, mislil bi, da mene niti zraven ni bilo in da nisem ugovarjal govornikom. Tudi po shodu sem opomnil, kar sem že na shodu rekel, da je g. Povše delaven po slane in da je on edini vsaj nekaj dosegel in da boše tudi voljen. Povedal sem pa tudi, da ga v vseh šestih leti ni bilo med volilci in da je ravno naša dolina od vseh najbolj zapuščena. Naj se v ozir vzamejo vinogradi! Vsi so uničeni, kmet pa obupno gleda brez vsake pomoči okrog sebe, saj še za denar ni dobiti trt, četudi vinograd prekoplje. Če se pa naše ljudstvo oglaš in pove na primernem mestu krivice, ki se mu gode, je pa imenujete do „nezavesti“ pijano ljudstvo. Gospodje poslanci vseh strank! Pogledajte na Stajersko, kako skrbita dežela in država za vinorejstvo! Koliko milijonov trt se pocepi vsako leto po trtnicah, deželni in državni, da ljudje vsaj za denar dobijo nenesljive trte. Saj ko bi pri nas dežela kaj storila, bi ne riskirala veliko, kmet bi rad plačal trte, da bi dobil zanesljive. A sedaj je marsikdo osleparjen. Na Stajerskem imajo tudi če se ne motim, 6 potovalnih učiteljev. Koliko jih imamo pa na Kranjskem? Samo enega in še tega nismo več let videli. V celi naši okolici se nahaja le ena trtnica mokronoške kmet podružnice, a vkljub neumornemu delovanju že 3 leta komaj polovico potrebe za svoje ude pokrije. Radi bi slišali kak predlog v deželnem zboru o tej zadevi, a do sedaj ga še ni bilo. Ne more več tako naprej iti, tudi naš potepeljivi kmet je prišel do spoznanja, da same obljube so za njega brez vsake vrednosti. Za to, kar se je pri shodu v St. Janžu godilo, nisem jaz odgovoren. Naj bi bil g. Povše sam prišel, ne bi bil tega doživel. Kar se pa meni očita v „Slov. Narodu“ št. 96, povem g. dopisniku, da, kar delam in kar sem storil, delam iz svojega lastnega prepričanja, ker v teh zadevah ne poznam strankarstva, temveč le gledam, da nam je v korist in zato mi ni treba očitati nikake spokornosti. Povem tudi, da ne bom odgovarjal na nikak napad več v teh zadevah ker se mi preneumno zdi s tem čas kratiti. Kdor želi pa z menoj kaj obračunati, naj se pa pri meni zglaši.

Ivan Prijatelj, župan.
— **Šentjanška železnica.** Kakor so nam poročali, so pričeli baje z gradbo te železnice že na več krajih. Več sto delavcev že baje ima tu kruh. Nad 100 vagonov so že orodja i. dr. razvozili od kolodvora Trebnje, ob nameravani progi. Dne 24. maja se prične s podrobnim ogledom načrtov in z razlastitvijo zemljišč od oblastnih strani za to progo. Upajo, da ne bo veliko razlastitev potreba, da se bo dalo z lepo vse potrebno uravnati, ker so posestniki previdni in vedo, da dobijo potom lastnih pogajanj vedno boljše cene za zemljišča, nego potom razlastitve. Šlo se bo tu glavno le glede večkratnih variant oz. kolodvorov. Tu bi pa bilo le železi, da se oblastva kakor tudi premogovna družba na interese posameznih vasi ozira in njihovim upravičenim željam ustreže, kajti železnica se tod gradi samo — enkrat —, in če je družbi dala mati narava to velikanske zaklade bogastva, naj ne prezirajo zato krajev in ljudi, ki imajo tudi največji interes na železnici.

— **Velik spomladanski vinski semenj v Krškem.** Za ta sejem vlada povsod veliko zanimanje in upamotorej, da poseti ta sejem, kakor se nam zagotavlja, mnogo gorenjskih, ljubljanskih in dolenjskih gostilničarjev. Gospode gostilničarje in kavarinarje, katerim so se dostavili plakati, prosimo, da jih na videem mestu razobesijo. Opozarjamo še enkrat na ugodno zjutrajšnjo zvezo Ljubljana-Zidan most-Krško. Iz Ljubljane odide poštni vlak zjutraj ob četrt na 8., dospe okrog 10. ure.

— **Učenci meščanske šole v Krškem** so obiskali včeraj pod vodstvom ravnatelja g. dr. Romiha Zagreb in si ogledali znamenitosti mesta.

— **Nesreča.** Včeraj popoldne je peljal 16letni Tomišč v Gorenjem Logatu krlje na žago. Na ovinku se je zdrobilo kolo in krlji so pritisnili na nesrečnega mladeniča s tako silo, da so mu strla vsa rebra. Tomišč je bil

na mestu mrtev. Prepeljali so ga v logaško mrtvašnico.

— **Pa je vendar res.** Poroča se nam: „Naš Dom“ je pisal, da ni res, da bi neki misijonar v Dobjem pri Planini s prižnice govoril, da so sodniki sami socialdemokrati in pravi, da ima za to 500 prič. Mi pa pravimo, da jih lahko ima 600, ker s tem le dokazujemo, kako navadni ljudje k pridigam hodijo. Mi pa hodimo zato k pridigam, da natanko slišimo, kar se govori in zato tudi dokazemo, da je res, kar je misijonar govoril.

— **Železniški stroj ga je zagrabil.** 47letni železniški delavec Jožef Metelko iz Zameške je šel dne 30. aprila okoli polu 8. zvečer z z jestvinami obleženim košem na rami po železniški progi iz Zgorja proti Trbovljam. Ko se je umakni tovrnemu vaku, ki je vozil iz Zagorja, zagrabil ga je stroj osebnega vlaka, ki je peljal v Trbovlje. Vlekel ga je seboj kakih 12 metrov, potem ga pa sunil v bližnji pol metra globoki cestni jarek, kjer je Metelko oblezal mrtev. Bil je oženjen.

— **Gornjegrajski čebelarji!** Potovalni čebelarji učitelj g. Juvanič bode dne 8. maja ob 3. uri popoldne imel praktično predavanje pri g. Ručigajevem čebelnjaku v Bočni. Dne 9. t. m. se vrši poučno čebelarsko predavanje ob 3. uri na Rečici. Na Rečici je tudi ustanovni shod podružnice spodnještajerskega čebelarskega društva za gornjegrajski okraj. Čebelarji pridite, ker je redka prilika poslušati kakega čebelarskega strokovnjaka!

— **Predrzna sleparija.** Posestnik Anton Mesarič iz Selnice ob Dravi je prišel v Maribor in v neki gostilni naznanil natakariči, da bo postrešek prinesel tja zavoj obleke, ki jo naj spravi, dokler on ne pride po njo. Pogovor je slišal okoli 20 let stari fant, ki se je z Mesaričem istčasno odstranil. Čez nekaj časa se je vrnil v gostilno in pripovedoval natakariči, da mu je Mesarič naročil, naj mu prinese dotični zavoj obleke. Nič hudega sluteč ga mu je natakariča dala. Pozneje se je dognalo, da je mladi fant osleparil Mesariča za kupljeno obleko.

— **Društvo svobodomiselnih slovenskih akademikov „Sava“ na Dunaju** priredi 6. t. m. v prostorih „Zum Magistrat“, I. Lichtenfelstr. 2 svoj VII. redni občni zbor. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Glavna poročila odborov. 4. Poročilo revizorjev. 5. Poročilo legit. odseka. 6. Sprejemanje novih članov. 7. Volitve. 8. Slučajnosti. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Svobodomiselni slovanski gostje dobro došli!

— **Društvo „Zvezda“ na Dunaju** priredi dne 5. t. m. pri „Zelenem drevesu“, VII, Mariahilferstrasse št. 56, zabavni večer s prijaznim sodelovanjem člana orkestra o. kr. dvorne opere g. Karla Jeraja in solista g. L. Levara.

— **Praktična iznajdba** Gg. Zorn in Ravnbahr sta izumila električni budilni aparat, ki bo za hotele, kopališča, boljše privatne hiše itd. kot jako praktične velike vrednosti. Ura, ki je v električni zvezi z vsako sobo, in naj bi jih bilo še toliko, bo potnike budila ob vsakem zaželjenem času. Patent je naznanjen za vse kulturne države.

— **Smolo** je imel predvčeršnjim hlapec Jožef Mirt, rojen v Trstu, pristojen v Smihel Stopiče. Ko je prišel v Mačkovo gostilno in pozajtrkoval, je vzel poslovišči se s seboj tudi zavitek obleke, katerega je bil na stran položil pekovski pomočnik Fran Kostonjevec. Tatvino so še pravočasno opazili in jo naznanili policiji. Mirt je šel proti Šolskemu drevoredu in tam hotel preobuti ukradene črevlje. Prišel pa je mimo policijski stražnik in nepridiprava aretoval in tako je prišel Kostonjevec še do vse svoje obleke, ki je bila vredna 20 K, Mirt pa do brezplačnega stanovanja v justični palači.

— **V Ljubljano je padel** včeraj popoldne neki 2letni deček, ko se je igral pod nadzorstvom svojega starejšega brata na Sv. Jakoba obrežju. Ko bi ga ne bil rešil 12letni šolski učenec Jožef Glinšek, bi bil gotovo utonil.

— **Zlato uro z verižico** je pogrešil dne 27. m. m. popoldne v obližju postojanske jame neki gospod. Ura je imela vgravirano ime „Hans“, na verižici pa so bili trije medaljoni z rubini in briljanti, v skupni vrednosti 300 K.

— **Hud prisiljenec.** Včeraj se je pri demoliranju hiše na Poljanskem nasipu pazniku uprl neki prisiljenec, in ker ga ta ni mogel sam ugnati, sta prišla na pomoč tudi dva policijska stražnika. Prisiljenec se je oborožil tudi z lovato in grozil z njo vsakomur, ki bi se ga utegnil dotakniti. Slednjič se je vendar udal usodi in ko so ga uklenili, je moral s paznikom za omrežje.

— **Tatvi a.** Plačilnemu natakarku g. Leopoldu Winterleitnerju je bila te dni iz poselske spalne sobe ukradena

50 K vredna suknja (ulster) s monogramom L. W. in dvojne hlače in dva suknjača, v vrednosti 66 K. Tat je še neznan.

— **Delavske gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 40 Slovencev in 60 Hrvatov. V Heb je šlo 70 v Scheibbs 90, v Inomest 70, v Meran 80, v Bad-Gastein 60, v Ljubno pa 30 Hrvatov. Na Dunaj se je odpeljalo 100, v Budimpešto 90, v Kočevje pa 40 laških zidarjev.

— **Izgubila** je delavka Marija Vrhovnikova denarnico, v kateri je imela nekaj čez 2 K denarja.

— **Izkaz društvene posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“.** V službo se sprejmejo: 2 poslovodja, 2 knjigovodja in korespondenta, 1 kontorist, 8 pomočnikov mešane stroke, 3 pomočniki špecerijske stroke, 1 pomočnik manufakturne stroke, 3 pomočniki modne in galanterijske stroke, 2 učenca. — Službe iščejo: 4 knjigovodji in korespondenti, 3 kontoaristi, 12 pomočnikov mešane stroke, 4 pomočniki špecerijske stroke, 3 pomočniki manufakturne stroke, 2 močnika železninske stroke, 2 pomočnika modne in galanterijske stroke, 12 kontoristinj, 3 blagajničarke, 6 prodajalk. — Posredovalnica posluje za delodajalce popolnoma brezplačno, za delojemalce proti mali odškodnini.

* **Najnovejše novice.** Cesar pride v Budimpešto šele septembra ter se bodo takrat vršile slavnosti povodom 40letnega vladarskega jubileja.

— V pokoj je šel sekojski načelnik Stibral.

— Baron Aehrenthal se pokloni med italijanskimi parlamentarnimi počitnicami v Racionigu italijanskemu kralju.

— 1000 aretacij je bilo v Parizu povodom 1. maja.

— Parnik se pograša. V Genovi so zelo vznemirjeni, ker ni dospel parnik „Cita di Milano“ v New York. Buje se, da se je potopil. Na parniku je bilo nad 1000 izseljencev.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

Konkurz. Ivana Šumi, mesarica v Kranju, je imela na svojo roko mesarsko obrt, kateri je tudi še po smrti svojega moža izvrševala. Sama pravi, da je tako lahkomišljeno postopala, da niti pazila ni na to, kam da je prišel skupljeni denar, niti da ni premišljevala, kako bo dolgve poravnala. Upniki so izgubili 6150 K 38 v. Obsojena je bila na 5 dni strogega zapora.

Telefonska in brzojavna poročila.

Slovenska Bistrica 3. maja. Okrajni odbor narodne stranke navdušeno pozdravlja kandidature Slovana Hribarja.

Trst 3. maja. Lahi so imeli snoči velik shod v dvorani Politeama Rosetti, na katerem se je predstavil zadarski župan Zilotti kot kandidat tržaškimi volilcem. Govorili so še Venezian, Benatti, Hortis in Salvi. Po shodu so Lahi demonstrirali po mestu.

Dunaj 3. maja. Vlada name-rava novemu državnemu zboru koj začetkom zas-danja predložiti načrt zakona o spremembi pravičnega reda. Pred vs m naj se določi za nujne predlge ter interelacije večje število podpisov, nego jih je bilo deslej treba. T malitejšo premambo pravičnega reda hoče vlada pozneje nasvetovati.

Dunaj 3. maja. Najviši dvornik nadvovod Karla Stefana, grof Chorinsky, je umrl v starosti 64 let.

Celovec 3. maja. V Mallnitzu je bil jako močan potres.

Cetinje 3. maja. Vse zlagane vesti o revoltah v Črni gori in o močnem gibanju proti knezu so delo nekega Milana Malenice, ki je kot agent provocateur v dunajski službi.

Rim 3. maja. Italijanski generalni konzul v Cetinju potrjuje, da so vse vesti o revoltah v Črni gori zlagane.

Milan 3. maja. Tenorist Rossi, ki je pri potresu v S Francsku vsled strahu izgubil glas, se je iz obupanja s škarjami izrazil jezik.

Gospodarstvo.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu aprilu 1907 je 287 strank vložilo 100.521 K 02 v, 248 strank vzdignilo 80.619 K 53 v, 41 strankam se je izplačalo posojil 44.185 K, denarni promet 431.148 K 36 v.

Prof. Pavlov je dokazal

da je zdrav tek prvi in najmočnejši pospešitelj sekretorskih žleznih živcev. Odlično žlezo krepijoče in slast zbujujoče vplivajo Bradyjeve žleznice kapljice. Preizkušeno sredstvo ob premajhni slasti, napetosti, gorčici, preveliki tvoritvi kisline, glavobolu, žleznih boleznih, motenju prebave in njih posledicam. Dobiva se v lekarnah. **C. Brady, lekarnar na Dunaju 1, Fleischmarkt 1-386** razpošilja 6 stekel za 5 K, 3 dvojnatne steklenice za 4 K 50 h franko. 3

Umrli so v Ljubljani.

Dne 29. aprila: Fran Kržen, strojni kurilec, 82 let, Radeškega ceste 11. Ostarelost.
Dne 30. aprila: Blaž Kovač, sprevednikov sin, 6 mes. Marije Teresije ceste 11. Eclampsa.
Dne 1. maja: Josip Kosa, zid. del. sin, 1 leto. Ravnikarjeve ulice 12. Pljučnica.
Karol Koželj, k. kr. poštni oficijal, 36 let. Sv. Petra ceste 52. Jetika. Meta X. Lampret, usmiljenka, 60 let. Radeškega ceste 11. Tabes.
V deželni bolnici:
Dne 26. aprila: Martin Erzar, gostja, 57 let, spridenje srca.
Dne 27. aprila: Marija Seliškar, gostija, 66 let, pljučnica.

Borzna poročila.

Ljubljanska
„Kreditna banka v Ljubljani“.
Uradni kurali dun. borze 3. maja 1907.

Stavljeno papirje:	Denar	Blag
6 1/2% majhna renta	98 75	98 95
6 1/2% srednja renta	99 95	100 15
6 1/2% avstr. krona renta	98 65	98 85
6 1/2% zlata	116 95	117 15
6 1/2% ogrska krona renta	94 30	94 50
6 1/2% zlata	112 20	112 40
6 1/2% posojilo dež. Kranjske	98 50	98 70
6 1/2% posojilo mesta Spjlet	104 50	101 50
6 1/2% posojilo mesta Zadar	99 85	100 85
6 1/2% bos. herc. železniško posojilo	99 70	100 65
6 1/2% deška dež. banka k. o.	100 10	101 10
6 1/2% zast. pisma gal. dež. hipotekne banke	99 10	99 60
6 1/2% zast. pisma kom. k. o. s 10% pr.	100 50	101 50
6 1/2% zast. pisma innot. hranilnice	105 70	106 70
6 1/2% zast. pisma ogr. cent. dež. hranilnice	99 75	100 75
6 1/2% z. p. ogr. hip. ban.	100 10	100 30
6 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. r.	100 10	100 20
6 1/2% obl. češke ind. banke	100 10	101 10
6 1/2% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99 90	99 75
6 1/2% prior. dolenskih žel.	98 75	99 75
6 1/2% prior. juž. žel. kup. 1/4	3 285	304 85
6 1/2% avstr. pos. na žel. p. o.	100 10	101 10
6 1/2% od l. 1884	157 75	152 75
6 1/2% od l. 1884	258 10	264 10
6 1/2% nem. kred. i. omlotje	148 75	150 75
6 1/2% ogrske hip. banke	270 50	280 50
6 1/2% srbske a. fr. 100	281 10	291 10
6 1/2% turške	246 10	256 10
6 1/2% kreditne	99 75	106 75
6 1/2% kreditne	99 95	101 95
6 1/2% kreditne	21 60	23 60
6 1/2% kreditne	437 10	447 10
6 1/2% kreditne	80 10	96 10
6 1/2% kreditne	58 10	68 10
6 1/2% kreditne	45 75	47 75
6 1/2% kreditne	27 50	29 50
6 1/2% kreditne	65 10	75 10
6 1/2% kreditne	18 10	18 10
6 1/2% kreditne	481 10	491 10
6 1/2% kreditne	134 75	135 75
6 1/2% kreditne	184 75	185 75
6 1/2% kreditne	1766 10	1778 10
6 1/2% kreditne	661 75	668 75
6 1/2% kreditne	774 75	775 75
6 1/2% kreditne	242 25	242 75
6 1/2% kreditne	732 10	735 10
6 1/2% kreditne	595 25	595 25
6 1/2% kreditne	2695 10	2695 10
6 1/2% kreditne	554 25	555 25
6 1/2% kreditne	270 10	273 10
6 1/2% kreditne	558 10	562 10
6 1/2% kreditne	14 8 10	14 8 50
6 1/2% kreditne	11 86	11 40
6 1/2% kreditne	19 13	19 16
6 1/2% kreditne	25 48	25 56
6 1/2% kreditne	24 05	24 13
6 1/2% kreditne	117 62	117 82
6 1/2% kreditne	95 35	95 55
6 1/2% kreditne	2 51	2 52
6 1/2% kreditne	4 84	5 10

Stavljeno papirje:	Denar	Blag
6 1/2% majhna renta	98 75	98 95
6 1/2% srednja renta	99 95	100 15
6 1/2% avstr. krona renta	98 65	98 85
6 1/2% zlata	116 95	117 15
6 1/2% ogrska krona renta	94 30	94 50
6 1/2% zlata	112 20	112 40
6 1/2% posojilo dež. Kranjske	98 50	98 70
6 1/2% posojilo mesta Spjlet	104 50	101 50
6 1/2% posojilo mesta Zadar	99 85	100 85
6 1/2% bos. herc. železniško posojilo	99 70	100 65
6 1/2% deška dež. banka k. o.	100 10	101 10
6 1/2% zast. pisma gal. dež. hipotekne banke	99 10	99 60
6 1/2% zast. pisma kom. k. o. s 10% pr.	100 50	101 50
6 1/2% zast. pisma innot. hranilnice	105 70	106 70
6 1/2% zast. pisma ogr. cent. dež. hranilnice	99 75	100 75
6 1/2% z. p. ogr. hip. ban.	100 10	100 30
6 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. r.	100 10	100 20
6 1/2% obl. češke ind. banke	100 10	101 10
6 1/2% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99 90	99 75
6 1/2% prior. dolenskih žel.	98 75	99 75
6 1/2% prior. juž. žel. kup. 1/4	3 285	304 85
6 1/2% avstr. pos. na žel. p. o.	100 10	101 10
6 1/2% od l. 1884	157 75	152 75
6 1/2% od l. 1884	258 10	264 10
6 1/2% nem. kred. i. omlotje	148 75	150 75
6 1/2% ogrske hip. banke	270 50	280 50
6 1/2% srbske a. fr. 100	281 10	291 10
6 1/2% turške	246 10	256 10
6 1/2% kreditne	99 75	106 75
6 1/2% kreditne	99 95	101 95
6 1/2% kreditne	21 60	23 60
6 1/2% kreditne	437 10	447 10
6 1/2% kreditne	80 10	96 10
6 1/2% kreditne	58 10	68 10
6 1/2% kreditne	45 75	47 75
6 1/2% kreditne	27 50	29 50
6 1/2% kreditne	65 10	75 10
6 1/2% kreditne	18 10	18 10
6 1/2% kreditne	481 10	491 10
6 1/2% kreditne	134 75	135 75
6 1/2% kreditne	184 75	185 75
6 1/2% kreditne	1766 10	1778 10
6 1/2% kreditne	661 75	668 75
6 1/2% kreditne	774 75	775 75
6 1/2% kreditne	242 25	242 75
6 1/2% kreditne	732 10	735 10
6 1/2% kreditne	595 25	595 25
6 1/2% kreditne	2695 10	2695 10
6 1/2% kreditne	554 25	555 25
6 1/2% kreditne	270 10	273 10
6 1/2% kreditne	558 10	562 10
6 1/2% kreditne	14 8 10	14 8 50
6 1/2% kreditne	11 86	11 40
6 1/2% kreditne	19 13	19 16
6 1/2% kreditne	25 48	25 56
6 1/2% kreditne	24 05	24 13
6 1/2% kreditne	117 62	117 82
6 1/2% kreditne	95 35	95 55
6 1/2% kreditne	2 51	2 52
6 1/2% kreditne	4 84	5 10

Stavljeno papirje:	Denar	Blag
6 1/2% majhna renta	98 75	98 95
6 1/2% srednja renta	99 95	100 15
6 1/2% avstr. krona renta	98 65	98 85
6 1/2% zlata	116 95	117 15
6 1/2% ogrska krona renta	94 30	94 50
6 1/2% zlata	112 20	112 40
6 1/2% posojilo dež. Kranjske	98 50	98 70
6 1/2% posojilo mesta Spjlet	104 50	101 50
6 1/2% posojilo mesta Zadar	99 85	100 85
6 1/2% bos. herc. železniško posojilo	99 70	100 65
6 1/2% deška dež. banka k. o.	100 10	101 10
6 1/2% zast. pisma gal. dež. hipotekne banke	99 10	99 60
6 1/2% zast. pisma kom. k. o. s 10% pr.	100 50	101 50
6 1/2% zast. pisma innot. hranilnice	105 70	106 70
6 1/2% zast. pisma ogr. cent. dež. hranilnice	99 75	100 75
6 1/2% z. p. ogr. hip. ban.	100 10	100 30
6 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. r.	100 10	100 20
6 1/2% obl. češke ind. banke	100 10	101 10
6 1/2% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99 90	99 75
6 1/2% prior. dolenskih žel.	98 75	99 75
6 1/2% prior. juž. žel. kup. 1/4	3 285	304 85
6 1/2% avstr. pos. na žel. p. o.	100 10	101 10
6 1/2% od l. 1884	157 75	152 75
6 1/2% od l. 1884	258 10	264 10
6 1/2% nem. kred. i. omlotje	148 75	150 75
6 1/2% ogrske hip. banke	270 50	280 50
6 1/2% srbske a. fr. 100	281 10	291 10
6 1/2% turške	246 10	256 10
6 1/2% kreditne	99 75	106 75
6 1/2% kreditne	99 95	101 95
6 1/2% kreditne	21 60	23 60
6 1/2% kreditne	437 10	447 10
6 1/2% kreditne	80 10	96 10
6 1/2% kreditne	58 10	68 10
6 1/2% kreditne	45 75	47 75
6 1/2% kreditne	27 50	29 50
6 1/2% kreditne	65 10	75 10
6 1/2% kreditne	18 10	18 10
6 1/2% kreditne	481 10	491 10
6 1/2% kreditne	134 75	135 75
6 1/2% kreditne	184 75	185 75
6 1/2% kreditne	1766 10	1778 10
6 1/2% kreditne	661 75	668 75
6 1/2% kreditne	774 75	775 75
6 1/2% kreditne	242 25	242 75
6 1/2% kreditne	732 10	735 10
6 1/2% kreditne	595 25	595 25
6 1/2% kreditne	2695 10	2695 10
6 1/2% kreditne	554 25	555 25
6 1/2% kreditne	270 10	273 10
6 1/2% kreditne	558 10	562 10
6 1/2% kreditne	14 8 10	14 8 50
6 1/2% kreditne	11 86	11 40
6 1/2% kreditne	19 13	19 16
6 1/2% kreditne	25 48	25 56
6 1/2% kreditne	24 05	24 13
6 1/2% kreditne	117 62	117 82
6 1/2% kreditne	95 35	95 55
6 1/2% kreditne	2 51	2 52
6 1/2% kreditne	4 84	5 10

Stavljeno papirje:	Denar	Blag
6 1/2% majhna renta	98 75	98 95
6 1/2% srednja renta	99 95	100 15
6 1/2% avstr. krona renta	98 65	98 85
6 1/2% zlata	116 95	117 15
6 1/2% ogrska krona renta	94 30	94 50
6 1/2% zlata	112 20	112 40
6 1/2% posojilo dež. Kranjske	98 50	98 70
6 1/2% posojilo mesta Spjlet	104 50	101 50
6 1/2% posojilo mesta Zadar	99 85	100 85
6 1/2% bos. herc. železniško posojilo	99 70	100 65
6 1/2% deška dež. banka k. o.	100 10	101 10
6 1/2% zast. pisma gal. dež. hipotekne banke	99 10	99 60
6 1/2% zast. pisma kom. k. o. s 10% pr.	100 50	101 50
6 1/2% zast. pisma innot. hranilnice	105 70	106 70
6 1/2% zast. pisma ogr. cent. dež. hranilnice	99 75	100 75
6 1/2% z. p. ogr. hip. ban.	100 10	100 30
6 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. r.	100 10	100 20
6 1/2% obl. češke ind. banke	100 10	101 10
6 1/2% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99 90	99 75
6 1/2% prior. dolenskih žel.	98 75	99 75
6 1/2% prior. juž. žel. kup. 1/4	3 285	304 85
6 1/2% avstr. pos. na žel. p. o.	100 10	101 10
6 1/2% od l. 1884	157 75	152 75
6 1/2% od l. 1884	258 10	264 10
6 1/2% nem. kred. i. omlotje	148 75	150 75
6 1/2% ogrske hip. banke	270 50	280 50
6 1/2% srbske a. fr. 100	281 10	291 10
6 1/2% turške	246 10	256 10
6 1/2% kreditne	99 75	106 75
6 1/2% kreditne	99 95	101 95
6 1/2% kreditne	21 60	23 60
6 1/2% kreditne	437 10	447 10
6 1/2% kreditne	80 10	96 10
6 1/2% kreditne	58 10	68 10
6 1/2% kreditne	45 75	47 75
6 1/2% kreditne	27 50	29 50
6 1/2% kreditne	65 10	75 10
6 1/2% kreditne	18 10	18 10
6 1/2% kreditne	481 10	491 10
6 1/2% kreditne	134 75	135 75
6 1/2% kreditne	184 75	185 75
6 1/2% kreditne	1766 10	1778 10
6 1/2% kreditne	661 75	668 75
6 1/2% kreditne	774 75	775 75
6 1/2% kreditne	242 25	242 75
6 1/2% kreditne	732 10	735 10
6 1/2% kreditne	595 25	595 25
6 1/2% kreditne	2695 10	2695 10
6 1/2% kreditne	554 25	555 25
6 1/2% kreditne	270 10	273 10
6 1/2% kreditne	558 10	562 10
6 1/2% kreditne	14 8 10	14 8 50
6 1/2% kreditne	11 86	11 40
6 1/2% kreditne	19 13	19 16
6 1/2% kreditne	25 48	25 56
6 1/2% kreditne	24 05	24 13
6 1/2% kreditne	117 62	117 82
6 1/2% kreditne	95 35	95 55
6 1/2% kreditne	2 51	2 52
6 1/2% kreditne	4 84	5 10

Srednja včerajšnja temperatura: 7-9° normalo: 12-13°. Padavina v mm 00.

Zavarovalne vesti.

„JANUS“
vzajemni zavod za zavarovanje življenja na Dunaji.

I. Wipplingerstrasse št. 30.
V I. četrtletju 1907 je bilo vloženih 4577 zavarovalnih ponudb z zavarovalno vsoto okroglo K 5.842.000—, izmed katerih je bilo izdanih 4217 polic za zavarovalno vsoto K 4.793.000—.
V I. četrtletju 1907 zapadle zavarovalne premije in pristojbine, kakor tudi kapitalne obresti znašale so okroglo K 1.478.000.—
Zapadla plačila pa K 220.000.
Od obstanka zavoda se je izplačalo K 61.710.000 426
Police „Janusa“ so po petletnem ob stanju nezapadle, po petletnem ob stanju neizplačane. Po petletnem ob stanju izplača zavod tudi za slučaj samoumora, dvojn ali pijanstva. Nudi tudi brezplačno vojno zavarovanje, in plača zapadli savar vsoto takoj, to je brez odloga in brez provizije.

Nadaljnja pojasnila daje in zavarovalne ponudbe sprejema
Filijalka „Janusa“ za Štajersko, Koroško in Kranjsko
v Gradcu, Janushof.

Razne prevode

iz nemščine v slovenščino
cirkularjev, pisem in drugih tiskovin
oskrbi ceno izvečban uradnik v tej stroki.
Naslov v upravnistvu „Slov. Naroda“.

Nov ženski poklic.

Pri novem ženskem poklicu dobe ženske brez vsakega predznanja takoj dober in stalen zaslužek.
Sprejemajo se izključno le od 2. do 4 ure popoldne v Ljubljani na Starem trgu št. 4, II. nadstr. v pisarni.
1448-3

Oes. kr. avstriljske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.
Odhod iz Ljubljane juž. žel.:
7:10 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.
7:17 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
11:30 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Bregenc.
1:05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
4:00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.
7:08 zvečer.